

Dosar nr.

- contestație act administrativ -

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
S E N T I N T A N R . 290

Sedință publică din data de 20 decembrie 2010

Președinte
Grefier

Pe rol, judecarea acțiunii în contencios administrativ având ca obiect „contestație act administrativ” formulată de reclamanta SC **Publice a Județului Suceava**, prin **SRL**, administrator, în contradictoriu cu părăta **Direcția Generală a Finanțelor**.

La apelul nominal s-a prezentat avocat **SRL**, lipsă fiind reprezentantul părătei.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, avocat pentru reclamantă, depune la dosar chitanța nr. **17.12.2010** pe care a fost consemnată suma de **lei** reprezentând taxa judiciară de timbru și timbru judecării în valoare de **lei** și precizează că nu mai are alte cereri de formulat.

Instanța constatănd că nu mai sunt cereri de formulat declară cauza în stare de judecată și acordă cuvântul la dezbatere.

Avocat, pentru reclamantă solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată și pe cale de consecință anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ; a bazei impozabile stabilite suplimentar ; a obligației de plată a accizei ; a obligației de plată a majorărilor de întârziere, cu obligarea intimării la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare arată că reclamanta a fost deținătoarea autorizației de antreporozit fiscal, fiind astfel autorizată în vederea producerii, transformării și depozitării de produse accizabile – respectiv alcool. Împotriva deciziei de impunere nr. **17.12.2010** reclamanta a formulat contestație, care deși nu fusese încă soluționată, ANAF a emis titlu executoriu și a început executarea silită a societății.

Înainte de începerea executării silită organele fiscale – DGFP Suceava – prin Decizia nr. **17.12.2010** a dispus instituirea de măsuri asiguratorii asupra bunurilor societății, materiilor prime și produselor finite aflate în stocul societății.

Reclamanta, la data de 24.01.2008, a formulat o cerere la DGFP Suceava, prin care a solicitat acordul și supravegherea fiscală pentru valorificarea în regim suspensiv de accize a produselor existente pe stoc, solicitare la care nu a primit nici un răspuns, motiv pentru care, la data de 5.03.2008 a revenit cu o nouă cerere.

La data de 13.03.2008 s-a primit refuzul nejustificat al instituției de a soluționa cererile respective, precizând totodată că, competență este Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, motiv pentru care la data de 14.03.2008 s-a adresat cu o cerere acesteia. Răspunsul sosit la data de 27.03.2008 a arătat că pentru soluționarea cererii trebuie să se adreseze DGFP Suceava. Nici până la această dată nu s-a eliberat această autorizație.

Pentru aceste motive solicită admiterea contestației, pe care o consideră legală și temeinică. Solicită cheltuieli de judecată.

După deliberare,

C U R T E A

Asupra cauzei de față, constată :

D 67/2010
Anno 56/2010 - op. neg.
1214

(3) (3)

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de 19 noiembrie 2010, reclamanta SC SRI a formulat contestație împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de ANAF - DGFP Suceava - Activitatea de Inspecție fiscală ; Decizie nr. emisă de SGFP Suceava - Biroul Soluționare Contestații , decizie prin care s-a dispus respingerea plângerii prealabile formulate de reclamantă împotriva deciziei de impunere , iar prin hotărârea ce se va pronunța , să se dispună , în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava , admiterea contestației ; anularea deciziei nr. emisă de SGFP Suceava - Biroul Soluționare Contestații , decizie prin care s-a dispus respingerea contestației prealabile formulate de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de ANAF - DGFP Suceava - Activitatea de inspecție fiscală , decizie înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Suceava sun nr. anularea bazei de impozitare stabilite suplimentar în sumă de lei prevăzută în decizia nr. impunere nr. anularea obligației de plată a accizei în quantum de lei prevăzută în decizia de impunere nr. ; anularea obligației de plată a majorărilor de întârziere în quantum de lei , prevăzute în Decizia de impunere nr. obligarea intimată la plata cheltuielilor de judecată .

În motivarea contestației a arătat că reclamanta a fost deținătoarea autorizației de antrepozit fiscal , fiind autorizată în vederea producerii , transformării și depozitării de produse accizabile – respectiv alcool .

Prin decizia nr. Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate a stabilit , în mod nelegal că reclamanta este obligată se depună o garanție în quantum de euro , fără a se acorda reducerea de 50 % care se cuvenea societății potrivit alin. 8^a lit. a al punctului 20 – Titlu VII – Accize din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal .

La data de 27.08.2007 s-a realizat la societatea reclamantă un control de către organele ABAF – DGFP Suceava , ocazie cu care s-a constatat – în mod nîntemeiat – că societatea nu s-ar fi conformat obligației de constituire a garanției legale , deși societatea a atacat pe care administrativă și ulterior la instanță decizia de stabilire a garanției . În temeiul constatărilor eronate ale organelor de control fiscal – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate a dispus – prin decizia nr. – revocarea autorizației de antrepozit fiscal .

Societatea reclamantă a formulat contestație pe cale administrativă , care a fost respinsă prin decizia nr. , formulându-se contestație în instanță , prin încheierea de ședință din data de 13.02.2008 a Curții de Apel Suceava s-a dispus suspendarea executării deciziei nr. , până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației .

Cu toate acestea la data de 14.02.2008 DGFP Suceava a emis o decizie de impunere nr. prin care a stabilit , în mod gresit , că acciza ar fi devenit exigibilă prin revocarea autorizației de antrepozit fiscal și a dispus obligarea reclamantei la plata accizelor , decizia care a fost atacată la Direcția Generală de Soluționate a Contestațiilor din cadrul MEF .

Reclamanta a formulat cerere prin care a solicitat reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. , care a fost respinsă prin decizia nr. , motiv pentru care a formulat prezenta contestație .

În timp ce contestația formulată nu fusese încă soluționată intimata ANAF a emis titlu executoriu nr. În temeiul deciziei contestate și a început executare silită . Înainte de începerea executării silite organele fiscale – DGFP Suceava – prin Decizia privind măsuri asiguratorii nr. dispus instituirea de măsuri asiguratorii asupra bunurilor societății , materiilor prime și produselor finite aflate în stocul societății .

**CURTEA DE APPEL
RO**

Reclamanta, la data de 05.01.2008, a formulat o cerere la DGFP Suceava, prin care a solicitat acordul și supravegherea fiscală pentru valorificarea în regim suspensiv de accize a produselor existente pe stoc, respectiv a cantităților stabilite conform listei de inventar la data de 30.07.2007, solicitare la care nu a primit nici un răspuns, motiv pentru care, la data de 5.03.2008 a revenit cu o nouă cerere. La data de 13.03.2008 s-a primit refuzul nejustificat al instituției de a solutiona cererile respective, precizând totodată că, competență este Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, motiv pentru care la data de 14.03.2008 s-a adresat cu o cerere acesteia. Răspunsul sosit la data de 27.03.2008 a arătat că pentru soluționarea cererii trebuie să se adreseze DGFP Suceava care era competență la acea dată să emite acordul.

Împotriva refuzului de a se emite acordul solicitat reclamanta a formulat o plângere prealabilă, la care i s-a răspuns că „în condițiile în care nu există un act administrativ emis de către instituția părăță în legătură cu incidența disp. pct. 12 ind. 1, alin. 8 și 9 din normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, plângerea prealabilă adresată DGFP Suceava nu are justificare legală”. Astfel, niciuna dintre instituții nu a soluționat cererea reclamantei ci și-au declinat reciproc competența.

Astfel, prin neemiterea acordului de vânzare a alcoolului sunt supravegheatele fiscale și în regim suspensiv de accize, organele fiscale au pus societatea în imposibilitatea de a plăti obligațiile fiscale, avându-se în vedere că toate conturile acesteia au fost poprite și asupra tuturor bunurilor societății s-a instituit și aplicat sechestrul asiguratorii.

Reclamanta a formulat cerere în instanță prin care a solicitat obligarea DGFP Suceava sau a Directiei Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași la emiterea unei decizii care să conțină acordul pentru valorificarea de către reclamantă a produselor existente pe stoc, în regim suspensiv de accize, cerere care a fost respinsă prin sentința nr.

9.10.2008 a Tribunalului Suceava.

Împotriva sentinței reclamanta a formulat recurs care a fost admis prin decizia nr. 12.02.2009 și au fost obligate părătele să emită, în termen de 30 de zile de la pronunțarea hotărârii decizia care să conțină acordul pentru valorificarea, în regim suspensiv de accize, a produselor existente pe stoc.

Intimata DGFP Suceava a refuzat și până în prezent emiterea deciziei care să conțină acordul pentru valorificarea produselor de pe stoc.

Având în vedere că instanța a obligat, în mod definitiv și irevocabil, să emită decizia privind valorificarea produselor aflate pe stoc, în regim suspensiv de accize, reclamanta a considerat că decizia nr. este nulă.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că acțiunea reclamantei este întemeiată.

Astfel, reclamanta a fost deținătoarea autorizației de antrepozit fiscal nr.

Prin decizia nr. emisă de părăță s-a dispus revocarea autorizației de antrepozit fiscal al societății reclamante. Reclamanta a contestat această decizie iar, în urma parcurgerii procedurii prevăzute de Legea nr. 554/2004 contestația a fost respinsă în mod irevocabil.

Ca urmare a revocării autorizației de antrepozit fiscal, părăță a emis decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

14.02.2008 prin care reclamantei i s-au calculat obligațiile fiscale suplimentare în sumă de lei reprezentând accize pentru produsele alcool etilic și tehnic aflate în stoc și majorari de întărire în sumă de ei.

Pe de altă parte, în urma revocării autorizației, reclamanta s-a adresat Direcției Generale a Finanțelor Suceava cu cerere de emisie a deciziei cu acordul pentru valorificarea de către reclamantă a produselor existente în stoc către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize, conform dispozițiilor art. 185 alin. 12 din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal și ale pct.

212

12 (referitoare la aplicarea art. 185 alin. 12 din Codul Fiscal) din Normele Methodologice de aplicare a Codului Fiscal. Părăta a comunicat reclamantei, prin adresa nr. că această cerere nu este de competență să ci a Direcției pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava.

Reclamanta s-a adresat cu aceeași cerere și Direcției pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava dar, cu adresa nr. aceasta i-a comunicat că nu este competență să o soluționeze ci Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Dat fiind refuzul celor două autorități fiscale de a soluționa cererea sa, reclamanta s-a adresat instanței de judecată cu o cerere de obligare a D.G.F.P. Suceava și Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – prin Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava la emiterea deciziei care să conțină acordul pentru valorificarea de către reclamantă a produselor deținute în stoc către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize, cerere admisă prin decizia nr. Curții de Apel Suceava.

Față de această situație, obligarea reclamantei la plata accizelor aferente produselor deținute în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal nu are bază legală, așa încât curtea va admite contestația și, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, va anula actele fiscale contestate.

Anularea bazei impozabile, anularea obligației de plată a accizelor și a majorărilor de întârziere reprezentă efecte ale anularii deciziei de impunere așa încât curtea a apreciat că nu se justifică pronunțarea, separat, pe aceste capete de cerere.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă, părăta va fi obligată să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,**

HOTĂRÂSTE:

Admite contestație formulată de reclamanta SC prin administrator

SRL

în contradictoriu cu parata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava.

Anulează Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 14.02.2008 și Decizia nr. 02.06.2010 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava.

Obligă părăta să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de lei.
Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 decembrie 2010.

Președinte,

Red.V.N.
Tehno.T.V.
4 ex./20.01.2011

Grefier,

21 - 2011

Of. cu originalul

211